

Trine Skei Grande	<p>*over vignettmelodi*</p> <p>Han tok dem på alvor. Han førte til at de som stod og solgte sex på gata kunne sitte i fine stoler i Justisdepartementet og fortelle sin historie, og ha oppriktige meninger om livet sitt til de viktigste folkene. Og de ble hørt på. Det å lage sånne prosesser, det å virkelig høre på folk, sånn vil jeg at Venstrespolitikere skal være.</p> <p>*Vignett*</p>
Mona Lindseth	<p>Som folkevalgt så kan mengden saker være overveldende og det er veldig lett å bli dratt litt i alle retninger. Denne episoden skal handle om hvordan du som politiker kan jobbe mellom valg.</p>
Trine Skei Grande	<p>Hei, Mona.</p>
Mona Lindseth	<p>Hei, velkommen. Jeg tenkte å spørre deg først hvor mange ganger du egentlig har stilt til valg?</p>
Trine Skei Grande	<p>Hakke peiling. Jeg har stilt til valg alle gangene unntatt en gang fra jeg var 17 til nå er jeg 50. Det er ganske mange, også er det ganske mange forskjellige. Fra kommune i Trøndelag med 3500 innbyggere til Oslo, og Gamle byen som bydel med noen titalls tusen innbyggere og. Ja. Veldig mye gøy. Valgkamp er kjempegøy.</p>
Mona Lindseth	<p>Det er jo egentlig noe av det morsomste man kan gjøre, det jo da man virkelig er ute og møter store mengder folk.</p>
Trine Skei Grande	<p>Og egentlig skulle vi vært mye dyktigere til å møte folk innimellom også, men da er ikke folk så gira på å treffe oss heller alltid. Men når det er valgkamp er folk interessert også. Da er både vi og dem mer mottakelig for å snakke politikk. Og ofte er det jo velgere som bestemmer seg for «dette er de to tre tingene jeg vil fikse ved dette valget». Og da gjelder det å finne de politikerne som har gode svar på disse spørsmålene. Da må man ha dialog, da må man jo snakke sammen. De store partiene har veldig mange der ute som kan snakke og svare på spørsmål som velgere har, og det er vel derfor store partier fortsetter å være store. Men det er sånn små parti kan bli store og.</p>
Mona Lindseth	<p>I små parti må rett og slett flere folk snakke med ENDA flere folk.</p>
Trine Skei Grande	<p>Ja, vi må være enda mer på speed.</p>

<p>Mona Lindseth</p>	<p>Mhm. Men det jeg egentlig til å snakke med deg om i dag er ikke valgkamp, men å møte flere folk mellom valg. Politics by walking around og såkalte bobler. Som er jo egentlig en metode mellom valg, men det bygger veldig bra opp til neste valg. Hva er politics by walking around?</p>
<p>Trine Skei Grande</p>	<p>Politics by walking around er å lese mindre papir som politiker og møte flere folk. Jeg og Ola begynte med det i Oslo. Odd Einar har alltid vært for det, og det er egentlig Liberal Democrats måte å drive valgkamp på. Det betyr at hvis du for eksempel har en byggesak som du skjønner er litt vanskelig foran deg i kommunestyret, så i stedet for å sette deg ned og lese alle høringsuttalelsene gjør du to andre ting i stedet. Ola var flink på det ene, han gikk fra dør til dør og banket på til folk og sa «nå skal de bygge en blokk der, hva synes du om det», mens jeg også pleide å sette meg på telefonen også ringte jeg alle på de adressene. Det går fortsatt an å søke på adresser på 1881. Og sa til folk «nå er det et stort byggeprosjekt der, eller en vei der, eller en gangvei der. Hva synes du er best? Hva synes du vi skal gjøre?» Og dette henger litt sammen med bobletankegangen og, men bobletankegangen bygger på at du må bestemme deg for hvem som skal stemme på deg. Også må du finne ut hvordan du når dem og hvordan du pleier dem over tid. Hvordan du forteller dem at det de er opptatt av, det er du opptatt av å fikse. Du bor i en kommune med et sterkt folkemusikkmiljø, også tenker du at «de der burde stemt på meg». Da må du ikke bare bry deg om folkemusikk, men du må også være på de konsertene. Du må vise at du bryr deg, vise at du interesserer deg, vise at det de synes er viktig det synes du også er viktig.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Ja, for det handler ikke bare om å prioritere de du klarer å følge opp, men spille litt på dine egne styrker som politiker. Hva du faktisk kan, hva du er interessert i og hva du ser at «her kan jeg faktisk gjøre en forskjell».</p>
<p>Trine Skei Grande</p>	<p>Ja, for politikk handler om tillit, om folk tror at du kan gjøre en jobb. Og det er klart at veien inn i politikken for mange er for eksempel en kampanje for en skole, eller mot riving av et hus eller bygging av en vei. Og det er klart at hvis du har jobbet i en sånn kampanje, har du veldig cred på de tingene. Og det er jo bare tull at folk stemmer på folk de er helt enig med. Partier er jo i bevegelse, med en sånn grunntanke og et menneskesyn. Også er man enig og uenig om enkeltsaker. Men tilliten som du har i kontrakten mellom deg og velgerne dine handler jo om «hva er det jeg har brukt livet mitt på? Hva er det jeg kan vise at jeg har cred på som politiker? Hvilke kamper har jeg stått i og tror noen at jeg klarer å stå i den kampen en gang til?»</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Men kan du gi noen eksempler på hva som du tenker er dine bobler som du har jobbet med over mange år?</p>

<p>Trine Skei Grande</p>	<p>Ehh... Innenfor kultursektoren har jeg veldig mange ulike miljø som jeg har jobbet mye med. Jeg har jobbet mye med folkemusikkmiljøet for eksempel. Jeg kommer fra en folkemusikkfamilie, jeg har spilt litt selv og jeg tenker at det er litt sånn grein av Venstre som er knyttet av mye av folkemusikkmiljøet. Kommer du til Hardingfelemiljøet i Bø eller du kommer til noen av de andre ungdomslagsbevegelsene, så passer det inn i Venstreprofilen. Og da må du passe på at du tar opp de temaene med jevne mellomrom, at du følger opp de initiativene som kommer i de ulike miljøene, at du følger med på det som skjer, at du er på folkemusikkscenen her i Oslo for meg som Oslopolitiker med jevne mellomrom, slik at miljøet ser at du bryr deg og er opptatt av det de er opptatt av. Og det å holde sånt over tid kaller jeg bobler. For grunnen til at man må huske på at dette bare er en boble, er at den er veldig vanskelig å få stor, og veldig lett at den sprekker. Og den sprekker veldig lett hvis du ikke følger opp, eller du gjør noe som er helt på tvers av det du har lovet eller det initiativet du liksom har hatt.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Den sprekker når du som politiker rett og slett mister tillit.</p>
<p>Trine Skei Grande</p>	<p>Ja. Tillit er litt sånn som en sånn boble. Og det er veldig sånn bra bilde på hva tillit er. Tror folk at du klarer å gjøre de endringene som du har sagt at du skal gjøre, eller stå for de tingene du har sagt at du står for. Og når du som lokalpolitiker i en kommune eller skal være stortingskandidat, må sette deg ned og analysere «hvilke miljø har jeg tillit i? Og hvilke miljø brenner hjertet mitt sånn for at dette er folk som jeg mener bør gi meg tillit fordi jeg kan vise dem hva jeg får gjort».</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Jeg har jo hatt gleden av å jobbe to år for deg, da du var kulturminister, som politisk rådgiver. Og da var jo en ting som slo meg at veldig mange av de vi møtte, i møter og ute når vi var på reise, er folk som har møtt deg før i en eller annen sammenheng. Og et av de eksemplene det var tydeligst på, er teaterfeltet. For der har du hatt en veldig bevisst strategi i mange år som stortingspolitiker?</p>
<p>Trine Skei Grande</p>	<p>For det første elsker jeg jo teater. Jeg er litt sånn altetende. Jeg synes alt teater er gøy. Kan nesten ikke tenke at jeg har vært på en forestilling jeg har tenkt «Gud, dette var kjedelig». Så jeg er helt ukritisk på teater. Og det å... det jeg merka da jeg ble kulturminister, grunnen til at teaterfolk hadde tillit til meg var at jeg faktisk hadde gått til teateret før. Når jeg måtte betale for billettene mine, ikke når jeg ble invitert som statsråd.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Du hadde sittet veldig mye langt bak i salen.</p>

<p>Trine Skei Grande</p>	<p>Ja. Og det jeg vet er at når jeg ble kulturminister, så var det veldig mange teaterdirektører på de store teatrene som gikk inn og sjekket om jeg hadde konto, altså om jeg hadde en profil der jeg bestilte billetter. Så da jeg møtte dem på første møte etter jeg ble statsråd, så visste de hvor mange forestillinger jeg hadde vært på. Jeg lurer på hvordan dette er personvernmessig, men det funka i forhold til det å ha tillit i miljøet da. Og... Og da tror noen at du oppriktig bryr deg, fordi at.. Vi har jo et begrep vi politikere ofte blir utsatt for: «Dette er bare festtaler». Og det å kunne et felt litt sånn ordentlig, og det kan gjerne være et sært felt du kan begynne med. Men det er det du kan, så bygger du tilsammen sånne bobler og tillitsmiljøer da. Som gjør at flere også kommer til å stemme på deg.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Ja og ikke bare kan det hende de velger å stemme på deg, men det gjør jo også at du bygger et nettverk med tillit til deg som du kan benytte deg av som rådgiver i en bestemt sak? Hvis det er noe som dukker opp.</p>
<p>Trine Skei Grande</p>	<p>Ja, jeg bruker jo mye tid på å ringe rundt i ulike miljø og høre, for eksempel nå i disse koronatider har jeg hatt sånne dager med: «Nå ringer jeg bokbransjen. Nå vil jeg finne ut hvordan det går i forlagsverdenen». Eller, «nå ringer jeg småbedriftseierne i området der jeg bor for å finne ut hvordan det går med dem». Og det tror jeg også er ganske viktig for å bygge tillit framover, det å ha sånne ringelister eller andre måter der det ikke bare er enveiskommunikasjon. Når jeg hadde den ringedagen min til forlag, tror jeg nesten at jeg satt en time med hver forlagsdirektør der de snakket på innpust og utpust hvordan det føles å drive en sånn type business i en sånn type situasjon. Det gir meg unik innsikt, men det bygger også veldig tillit hos dem som ehh.. som jobber med de temaene på at de tror at jeg kan det de har prøvd å lære meg.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Men en ting er jo da teaterdirektører som uansett kanskje ville hatt tilgang på deg som politiker hvis de ønsket å ta kontakt med deg, men hvordan er det folk reagerer i en byggesak da. Hvis det er en byggesak i et nabolag også ringer du, plutselig: «Hei, det er Trine Skei Grande. Hva tenker du?» Hvordan blir det tatt imot?</p>
<p>Trine Skei Grande</p>	<p>Jeg har bare blitt tatt imot positivt, ingen har blitt sure. Og det merker, altså, vi går jo dørbank i valgkamp. Og vi har jo lært oss at det er veldig mange færre som er sure enn du tror. Men hvis du banker og spør om noe som angår dem, så er det ingen som blir sure. For at, det at noen politikere faktisk vil høre hva du mener om noe, tar med deg en tegning eller et eller annet sånt, og det at du ikke har gjort deg opp en mening før de åpner døra, så vekker det veldig tillit hos folk. Så hvis du setter deg ned med kartet til Oslo for eksempel, så kan du se igjen byggesaker og valgresultat. Altså, du</p>

	<p>ser at i noen områder av byen er det litt sånn demografiske ting som gjør at folk stemmer Venstre, men du kan også se spor av saker vi har jobbet med over tid. Og passet på å følge opp. Det som engelskmenn, altså LibDems er mye bedre på enn oss, er at de følger opp mye mer. I min ideelle verden skulle du banka på døra, også skulle du fått en epost du kunne sendt «her er det jeg gjorde i bystyret». Og hvis folk klarer å gjøre det, da klarer du virkelig å lage en god struktur på jobbinga. «Tusen takk for at du ga meg det innspillet, det er dette det vi har gjort. Hvis du vil gi nye innspill, gjør det her». Men vi er ikke alltid så god på å gi folk svar. Og da passiviserer du folk da. Det å prøve å få til den dialogen, er veldig viktig. At det ikke bare er politikere som står med ropert, at du faktisk har de ørene på sida. For det er det som bygger tillit. Ikke bare roperten.</p>
Mona Lindseth	<p>For LibDems de har jo dette som en ganske integrert del av, ikke bare valgkampen, men måten de driver politikk på. Altså...</p>
Trine Skei Grande	<p>De har et annet valgsystem enn oss, de har mindre valgkretser og de har enmannskretser, og har mye mer direkte kontakt. Når jeg fortalte hvor mange brev jeg fikk som stortingsrepresentant til en MP i Storbritannia holdt de på å flire seg ihjel, for de får mellom 20-30 brev fra velgere hver dag og de besvarer alle sammen. Mens vi har en tendens til å kalle det mailkampanje og legge det rett i søppelbøtta. Nå for eksempel er jeg utsatt for en mailkampanje på Y-blokka, men det er individuelle mail, det er ikke sånn masseinnsending, som det ofte har hatt en tendens til å være på vindkraft som jeg har fått den siste tida. Men, da legger jeg alle i en boks også tenker jeg når jeg har samlet mange nok, så skriver jeg et svar som kan gå til de fleste også tar jeg meg en kveldsstund og så limer jeg inn det svaret og svarer alle sammen. For dette er folk som har skrevet til MEG, det er ikke sendt til mange. De er opptatt av en sak som jeg også er opptatt av og egentlig er helt enig med dem i. Og da fortjener de å få et svar. Det jeg skal tenke er «yes, jeg har fått en e-postadresse som er opptatt av noe som jeg vet at mitt parti er opptatt av». Da er jo det en mulighet til å oppnå kontakt med noen som antakeligvis kan stemme Venstre. Da er det minste de fortjener et svar.</p>
Mona Lindseth	<p>Ja. Hundre mail dumpende ned i epostboksen kan jo føles ganske massivt, men det å gå inn og svare det tar ofte kortere tid enn man tror?</p>
Trine Skei Grande	<p>Ja, og det du kommer til å merke er at folk er sånn «wow, jeg fikk et svar. Et ordentlig svar av en person som jeg har sendt til». Når du begynner som et stortingsmandat på en stortingsliste så er det å sett seg ned, alle de folkene som er på den lista, og finne ut hvilke bobler de har, hvilke bobler de kan pumpe opp og gjøre større, og hvor viktig det er å pleie dem. Det betyr at</p>

	<p>du må være dyktig til å prioritere de miljøene også. Hvis du for eksempel er kjempegod på hagebruk, og du har vært aktiv i Hageselskapet, og holdt på med urban gardening for eksempel i en by eller kanskje du har kolonihage, et eller annet sånt. Det og kan være en type boble. Vær tilstede på de rette arrangementene. Da er det mye viktigere å være på loppemarked i kolonihagen din, enn det er å være på en eller annen debatt i en forening som er veldig langt ifra profilen din da. Da kan noen andre ta det. Også må du passe på å være tilstede der det er viktig for dine velgere at du synes. Og du trenger ikke alltid ha en rolle, det å sitte bakerst i et folkemøte og vippe på stolen og bare ville høre, gir utrolig mye cred enn å være den politikeren som braser opp på podiet, sier noen ting og så går igjen. Og hvis du sitter bakerst i salen og vipper på stolen, tenker «åhh, vedkommende er interessert. Vedkommende vil lytte. Vedkommende vil lære.» Det er noen som du bygger tillit hos.</p>
Mona Lindseth	<p>Men, du snakket om Hageselskapet, for... altså, hage er jo ikke en hovedsak for Venstre. Men det må ikke være spot on? Det går an å finne en knagg som feier innom?</p>
Trine Skei Grande	<p>Ja, og det handler mer om profil på hvilke velgere som er potensielle Venstrevelgere. Folk er som sagt ikke så systematisk med stemmingen sin som noen tror. Det å kjenne en politiker fører til at det er større sjans for at du stemmer på vedkommende, det å ha møtt, det å oppdage at vedkommende er opptatt av det du er opptatt av, er nok mye viktigere enn vi av og til fremstiller det for i sånne skjematisk kampanjer. Nasjonalt må vi passe på å ha mainstream kommunikasjon, men det handler også om profil, identitet og hva brenner hjertet ditt for. Det er viktig å ha for å bygge tillit hos andre.</p>
Mona Lindseth	<p>Man kan ikke bare velge seg en boble og tenke sånn: «Ja, det hadde kanskje vært lurt å jobbe litt mot lærere, så da velger jeg meg den». Går det an?</p>
Trine Skei Grande	<p>Ja, jo, men hvor møter du de velgerne og hvor møter du de som er potensielle for å stemme Venstre av de velgerne? For du må finne ut hvilke møtepunkt du har, hvilke arenaer har du. Det er vanskeligere og vanskeligere å komme inn på et lærerrom. Når jeg begynte med politikk kunne du spørre om å komme på besøk på et lærerrom og holde et innlegg i et langfri. Det er det jo ikke så mange skoler som åpner for lenger. Du kunne legge brev i postkassa til alle lærerne personlig, det har jeg vært med på å gjøre mange ganger på skoler. Nå er det jo veldig mange skoler der man nektes å gjøre noe sånt. Så spørsmålet er, hvor møter du dem hen? Og møter du de rette hvis du bare møter på Utdanningsforbundet sine arrangement? Møter du de mest potensielle Venstrevelgerne i det</p>

	<p>segmentet der? Du møter dem jo selvsagt når du vil besøke klassen deres, skolen deres og vil høre hva de sier. Det er er kjempeviktig, jeg mener jo at Guri sin start som kunnskapsminister nå baserer seg mye på at hun har gjort det grunnarbeidet med å besøke over 100 skoler rundt om i landet. Ingen som kan si at ikke hun vet hva hun holder på med. Hun har liksom vært villig til å gjøre alt det man må gjøre der man IKKE har med seg media på slep. Odd Einar har i alle fall lært meg en sånn tese om at du må gjøre en viss dose ting uten at media er med, for at du kan ha tillit i et miljø på at det du gjør faktisk er noe du gjør av overbevisning og ikke av PR-kampanje. Det å være tilstede i et miljø, også når du ikke får oppslag, gir deg mye mer grundige oppslag og mer tillit de gangene du skal ha de oppslagene.</p>
Mona Lindseth	<p>Er det noen bobler du har hatt gjennom karrieren som du på forhånd har tenkt, «det miljøet der hadde jeg ikke sett for meg at jeg skulle havne i, men plutselig var det min boble».</p>
Trine Skei Grande	<p>Det er jo litt at det var knyttet til mine interesser, og de tingene jeg har jobba med... jeg har jobba mye med organisasjonsarbeid, barne- og ungdomsarbeid, jobba mye med natur og naturbruk og i brytninga det å vokse opp by-land, som jeg har gjort. Det å stille til valg i en by når du kommer fra landsbygda. Jeg husker jo at de gamlelekarene i Oslo bystyre fra Arbeiderpartiet da, det var der de gamlelekarene da, hadde en sånn utspørring av meg da jeg kom inn i bystyret om hvor glad jeg var i Oslo. At jeg nærmest måtte bli testa ut om jeg var glad nok i Oslo for å få lov til å ha cred til å si noe i Oslo bystyre. Det å bygge opp sånne bobler geografisk og, det er jo ganske viktig. Å lage din profil på hvorfor du stiller til valg akkurat i denne valgkretsen.</p>
Mona Lindseth	<p>Har det vært noen av disse boblene som du har tenkt at, når du for eksempel både blir stortingsrepresentant men også ble minister, at du tenkte «ahh, dette hjelper meg skikkelig i denne saken».</p>
Trine Skei Grande	<p>Nei, jeg merket det kanskje mest som kulturminister, at det var en del av de tingene jeg hadde investert i der som gjorde at jeg fikk en del cred. Men jeg har jo vært byråd for kultur, jeg har siddet i kulturkomiteen i Stortinget, jeg har gått til valg på mange kultursaker opp igjennom tidene. Jeg har vært på mange festivaler der jeg har stått bakerst. Jeg har jo vært interessert i litteraturpolitikk og sånn, og jeg var på Faglitterær Forfatterforenings landsmøte og det er jo noen hundre som var på, da jeg var menig medlem i Stortinget kulturkomite. Og da husker jeg at jeg var der en hel dag, og ingen sa hei for jeg tror ikke så mange visste hvem jeg var, men det er ikke noe møte jeg har fått sånn cred for at jeg faktisk hadde vært på. Fordi at når, «det var hun det ja. Det var hun som satt bakerst der som vi ikke skjønnte</p>

	<p>helt hvorfor var der. Sannelig hun var der uten å ha ordet på talerstolen og hun satt bare og hørte på debatten og..». Ja, det å oppfattes som genuint interessert i noenting som er veldig viktig i folk sine liv.</p>
Mona Lindseth	<p>Det er jo ofte en kritikk mot politikere at «der kommer jo bare for å si et budskap, dere hører jo ikke på oss, dere lytter jo ikke i det hele tatt».</p>
Trine Skei Grande	<p>Nei, og det kan du si i noen sammenhenger, men hvis du da klarer å bygge opp noe slik, tenke den måten å jobbe på... Jeg husker for eksempel Odd Einar når vil holdt på med sexkjøpsloven i Bondevik 2 regjeringen, da ville jo KRF veldig gjerne ha den loven og vi var veldig skeptisk. Og da organiserte Odd Einar det sånn at, han var justisminister, og hadde gruppa på jeg tror det var 15 eller 20 stykker med prostituerte fra gata i Oslo, både inne og uteprostituerte egentlig, inn i jeg tror han hadde fire sånne grupper på 15-20 stykker. Det er jo en litt sånn.. brokete og var litt krevende møter, men han spurte bare ganske enkelt «vil dere ha denne loven? Vil denne loven hjelpe dere? Vil den gjøre hverdagen deres noe bedre?» Og det var det nesten ingen som ville. Og det var et argument godt nok til at vi fikk stoppe loven internt i regjeringen, også kom Arbeiderpartiet og ødela det for de hørte jo ikke på noen av disse. Men hele den prosessen, jeg var med på noen av de møtene. Utrolig sterke historier, utrolig sånn... det gjør deg til en mye bedre politiker å ha hørt de historiene. Og det gir deg en cred som er helt annerledes. Det er klart at Odd Einar har en cred i Oslo blant veldig mange av de veldig utslåtte, som er bortenfor hva Venstre og bortenfor hva vi mener i ruspolitikk og slikt, fordi han hørte på dem. Han tok dem på alvor. Han førte til at de som stod og solgte sex på gata kunne sitte i fine stoler i Justisdepartementet og fortelle sin historie, og ha oppriktige meninger om livet sitt. Til de viktigste folka. Og de ble hørt på. Det å lage sånne prosesser, det å virkelig høre på folk, sånn vil jeg at Venstrepolitikere skal være.</p>
Mona Lindseth	<p>Ja, og det kommer jo på en måte videre til neste punkt. Og du sier det «Her har Odd Einar cred». Og det handler jo mye om at vi politikere må se våre egne styrker og svakheter, og tenke som et lag. Nå for eksempel at du kan tenke «Her er en sak, men Odd Einar – dette er hans boble, kanskje jeg bør jobbe med ham her». Hvordan kan man tenke som et lokallag?</p>
Trine Skei Grande	<p>Du må tenke at du må overføre bobler. Så når jeg gikk ut av bystyret for eksempel, i Oslo, og Guri overtok, eller når hun overtok for meg på Stortinget, så prøvde vi å overføre sånne bobler. Bobler overføres fra en politiker til en annen ved at man, for det første, møter folk sammen...</p>
Mona Lindseth	<p>Lagde dere arrangementer selv?</p>

<p>Trine Skei Grande</p>	<p>Ja, vi både lagde arrangementer selv og prøvde å overføre med møter. Skolepolitikeren mellom meg og Guri i Oslo var Kjell Veivåg. Hun hadde flere dager med Kjell hvor hun bare var med Kjell og hilste på alle folka Kjell kjente. Han tok henne med gjennom hele Groruddalen som var hans bobler og sørget for at alle i de miljøene som var viktig for hans stemmegivning, ble overført til Guri. At de visste hvem Guri var, at de visste hvordan de skulle kunne kontakte henne, og hun kjente dem og kjente hva de var opptatt av. Sånn overfører du bobler. Jeg og Odd Einar overførte mye bobler oss i mellom, da kan du klare å holde trøkket på et område. Det betyr at du kan ikke bare hilse og forsvinne, da må du hilse og overta det arbeidet. Men det er klart at, for eksempel vi som har bygget opp mye cred i mange velforeninger, da kan du ikke bare forsvinne. Du må være tilstede og bry deg om de sakene de er opptatt av da. Så du må både hilse på dem, og så må du begynne på jobbinga. Så det er jeg veldig innstilt på, at jeg må prøve å overføre de overføre de boblene som det er viktig at fortsatt stemmer Venstre, at de fortsatt tror at engasjementet ligger på å stemme på den lista.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Så man kan på en måte si at politics by walking around og bobletankegangen, begge tingene handler om saker her og nå, men det er også en prioriteringssak. At man kan gå dypt inn i saker, men man kan ikke klare å holde like tett dialog over tid med absolutt alle miljø.</p>
<p>Trine Skei Grande</p>	<p>Ja, også tror jeg mange på en sånn liste ikke tenker over hvilke miljø de har cred i fra før? For man begynner å tenke «skal jeg jobbe meg opp på klimasaken eller skolesaken». Men så kommer de ikke på at de for eksempel har holdt på med ølbrygging i mange og kjenner flere hundre som synes det er gøy, og kjenner et helt næringsliv eller... Jeg har vært lærer, tenk så mange elever som har passert foran kateteret mitt, hvor mange kolleger har ikke jeg hatt på et lærerrom? Det at folk setter seg ned og gjør den jobben... Tillit handler om hva du tror du har av cred innenfor sånne bobler som du kan jobbe videre på.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Og hva du selv synes er, rett og slett, interessant nok til at du tenker at «her, her vil jeg investere tid».</p>
<p>Trine Skei Grande</p>	<p>Ja, og du blir jo så utrolig mye bedre politiker hvis du bygger det på det som er ditt oppriktige engasjement inni hjerte, og ikke prøver å lære deg til et engasjement.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Jeg tenker vi skal prøve å runde av, men jeg har et spørsmål til deg helt til slutt og det er: Hvis du skulle gi ett råd til noen som stiller til valg for første gang, hva skulle det vært?</p>

Trine Skei Grande	Ikke tro at du kan alt, men tro at du kan bygge på det du har gjort til nå i livet ditt uansett. For alle sammen har en tyngde på noe, du har enten cred i å være mamma, eller du har cred i å ha vært arbeidsledig, eller du har cred i å at jeg har startet en bedrift som har gått bra eller jeg har startet en bedrift som har gått dårlig. Husk på at du har en ballast, samme om du oppfatter den som god eller dårlig, så er det en livserfaring som du kan bygge videre på som kandidat, fordi du faktisk har vært i det. Fordi du faktisk har opplevd det. Alle sammen har noen livserfaringer og politikere i Norge er folk som har levd vanlige liv og opplevd vanlige ting. Og det skal du ha som fordel, ikke ulempe.
Mona Lindseth	Tusen takk for at du ville være med og dele litt av måten du har tenkt.
Trine Skei Grande	Ja, nå håper jeg vi ikke har pludra for lenge da, Mona.
Mona Lindseth	Det er det som er fordel med podcast. Her er det lov til å tenke litt de lange linjene.
Trine Skei Grande	Håper noen får noe nytte av det.